

Carl Petersen: Det var mig en skuffelse at høre Danmarks retsforbunds ordfører (Karl M. Andersen), fordi jeg virkelig havde fået den opfattelse, at han under slutningen af udvalgsarbejdet havde forstået, hvad det er, denne lovgivning drejer sig om. Men det var altså en vildfarelse.

Det, det drejer sig om, ærede medlem, er jo — hvad alle fornuftige mennesker er enige om —, at denne lovgivning skulle tjene det formål, at producenterne ikke skulle kunne levere dårlige varer til første klasses pris. Derfor vil man gennem denne lovgivning bidrage til, at æggene først afregnes, efter at de er kvalitetsbestemt, således at den mand, der leverer gode varer, får gode priser, og den, der leverer slette varer, får slette priser. Som det er i øjeblikket, er det i virkeligheden sådan, at den mand, der køber æg op, må i sine kalkulationer, i prisen indregne et vist tab på sekunda æg, og derigennem kommer han til at give en lavere pris for første klasses æg, end han ville kunne give, hvis afregningen først skete, efter at de var kvalitetsbestemt.

Jeg ved ikke, om disse oplysninger har kunnet tjene til, at det ærede medlem har fået fat på, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Karl M. Andersen: Jeg må sige til den højtærede stedfortræder for landbrugsministeren, at jeg i § 2 foreslår at stryge alt undtagen stk. 3, som fastsætter, hvad der forstås ved prima æg og sekunda æg, og denne bestemmelse er grundlaget for den øvrige del af lovforslagets bestemmelser angående danske æg.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen siger, at formålet med denne lovgivning er, at producenterne ikke skal kunne levere sekunda æg til prima pris. Ja, men kan de da det? Såvidt jeg ved og efter alle de erfaringer, jeg har, er det umuligt for nogen producent at sælge sekunda æg for prima, og i udvalget har vi fået oplyst gennem ægopkøberne, at de lader fradraget for sekunda æg føre tilbage til producenterne. Hvordan kan man så komme her og sige, at producenterne fremtidig ikke skal kunne levere sekunda æg og få dem betalt som prima? At de kan det, savner jeg bevis for — det er en påstand, som bør bevises, at man ude i landet ikke overholder de love, som er vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 97 stemmer mod 10; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 96 stemmer mod 10; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 3 og 4, gående ud på indsættelse af nye paragraffer, betragtedes som

forkastet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 5, gående ud på indsættelse af en ny paragraf,

forkastedes med 96 stemmer mod 10; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§ 3, ændringsforslag nr. 6 og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1952 til 31. marts 1953.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3368; udvalgets ændringsforslag findes i tillæg B. sp. 385; bilagene til samme i tillæg B. sp. 485).

Formanden: Forhandlingen vil blive delt på den måde, som er angivet på den omdelte liste, således at vi behandler hvert ministerium for sig. Under første del af behandlingen drøfter vi kun ændringsforslagene, medens de generelle spørgsmål drøftes efter afstemningen om ændringsforslagene.